

Arrest

nr. 227 614 van 17 oktober 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ACER
Brugstraat 5/18
2060 Antwerpen

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart geen nationaliteit te hebben, op 15 oktober 2019 bij faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 10 oktober 2019 (bijlage 13septies).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. ACER die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 10 oktober 2019 neemt de gemachtigde een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit is de bestreden beslissing, die op 10 oktober 2019 aan verzoeker ter kennis werd gebracht en die luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Betrokkene werd gehoord door de politie PZ MEWI op 09.10.2019 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten(1):

naam: [M.]

voornaam: [E.]

geboortedatum: [...]

geboorteplaats:

nationaliteit: Servië

In voorkomend geval, alias: [M.E.]

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

☐ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

☐ 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Meerdere processen-verbaal werd opgemaakt te zijnen laste:

PV ME.11.L1.012064/2014 van PZ Mechelen wegens zware diefstal

PV ME.12.L1.020168/2014 van PZ Mechelen wegens gewone diefstal

PV ME.11.L8.008511/2015 van PZ MEWI wegens zware diefstal

PV ME.50.L4.002881/2015 van PZ BODUKAP wegens opzettelijke vernielingen

PV ME.17.L4.002253/2015 van PZ BODUKAP wegens zware diefstal

PV ME.18.L8.001163/2016 van PZ MEWI wegens gewone diefstal

PV ME.10.L8.023593/2016 van PZ MEWI wegens vereniging van misdadigers

PV ME.60.L8.029938/2016 van PZ MEWI wegens drugs/bezit

PV ME.60.L8.001978/2017 van PZ MEWI wegens drugs/bezit

PV ME.50.L8.030092/2016 van PZ MEWI wegens opzettelijke vernielingen

PV ME.11.L8.019958/2017 van PZ MEWI wegens afpersing

PV ME.43.L8.020627/2017 van PZ MEWI wegens opzettelijke slagen en/of verwondingen

PV ME.11.L5.008295/2017 van PZ Lier wegens afpersing

PV LE.45.LC.032194/2017 van PZ Leuven wegens bedreiging met bevel of voorwaarde

PV ME.26.L4.008178/2017 van PZ BODUKAP wegens afzetterij

PV ME.11.L8.027701/2018 van PZ MEWI wegens zware diefstal

PV ME.18.L8021236/2018 VAN PZ MEWI wegens gewone diefstal

PV ME.45.L8.024723/2018 van PZ MEWI wegens bedreiging met bevel of voorwaarde

PV LE.60.LC.027448/2018 van PZ Leuven wegens drugs/verkoop

PV LE.45.LC.027455/2018 van PZ Leuven wegens bedreiging met een aanslag

PV ME.60.L8.006132/2019 van PZ MEWI wegens drugs/bezit

PV ME.22.L8.006128/2019 van PZ MEWI wegens aanmatiging – anderen

PV DE.43.L4.008856/2019 van PZ Sint Niklaas wegens opzettelijke slagen en/of verwondingen

PV DE.92.L4.008857/2019 van PZ Sint Niklaas wegens opzettelijke vernielingen

PV DE.60.L4.008861/2019 van PZ Sint Niklaas wegens drugs/bezit

PV DE.45.L4.008869/2019 van PZ Sint Niklaas wegens bedreiging met bevel of voorwaarde

PV DE.45.L4.008875/2019 van PZ Sint Niklaas wegens bedreiging met bevel of voorwaarde

PV DE.45.L4.008917/2019 van PZ Sint Niklaas wegens bedreiging met bevel of voorwaarde

Gezien de ernst ,de maatschappelijke impact van deze feiten en gelet op de herhaling en de recentheid van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart dat dat hij sinds zijn 3 jaar in België is, sinds 2003. Hij kwam naar België omdat zijn ouders gescheiden zijn in zijn thuisland en hij volgde zijn vader naar hier. Betrokkene geeft aan dat hij niet kan terugkeren naar zijn herkomst land omdat hij geen pas heeft, maar ook omdat hij niet wil terug gaan. Verder geeft hij aan niet ziek te zijn. Hier in België heeft hij een partner [A.L.] (°26.05.2000) en een dochter [A.N.] (°12.02.2013). Verder verblijft zijn vader [M.Z.] hier in België. Daarnaast heeft hij nog neven en nichten in België. In zijn thuisland heeft betrokkene ook familie van de kant van zijn vader maar dit kent hij niet.

Uit het administratief dossier blijkt dat hij een vriendin ([A.L.]) en een kind ([A.N.]) heeft met wie hij samenwoont. Zij hebben recht op verblijf in België. Het feit dat het gezin van betrokkene in België verblijft, geeft hem niet automatisch recht op verblijf. Het geeft hem ook niet het recht om de geldende verblijfswetgeving naast zich neer te leggen.

Betrokkene dient zich in regel te stellen door de wettelijke bepaalde procedure te volgen. In zijn arrest dd. 27.05.2009 stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het volgende: "De Raad wijst er verder op dat artikel 8 van het EVRM niet als een vrijgeleide kan beschouwd worden dat verzoeker zou toelaten de bepalingen van de Vreemdelingenwet naast zich neer te leggen. Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad van State dient bovendien te worden benadrukt dat een tijdelijke scheiding om zich in regel te stellen met de immigratiewetgeving niet kan worden beschouwd als een schending van artikel 8 van het EVRM. (Rvs 22 februari 1993, nr42.039, Rvs 20 juli 1994,nr 48.653, Rvs 13 december 2005, nr 152.639)".

Uit de loutere omstandigheid dat betrokkene gedurende bijna heel zijn leven in precair en illegaal verblijf een privéleven heeft opgebouwd in België, geeft geen gerechtigde verwachting op een toelating tot verblijf en bescherming tegen verwijdering onder artikel 8 EVRM (zie in deze zin EHRM 5 september 2000, nr. 44328/98, Solomon v. Nederland, EHRM 31 juli 2008 nr.265/07, Darren Omoregie v, Noorwegen; EHRM 26 april 2007, nr. 16351/03, Konstatinov v. Nederland en EHRM 8 april 2008, nr. 21878/06, Nyanzi v. Verenigd Koninkrijk, par. 77). Uit het administratief dossier van betrokkene blijkt bovendien dat betrokkene geen enkele poging ondernomen heeft om zijn verblijfssituatie te regulariseren. Bovendien maakte betrokkene zich gedurende zijn illegaal verblijf zich schuldig aan veelvuldige inbreuken op de openbare orde.

Het feit dat betrokkene familieleden heeft die (partner, dochter, vader, neven) in België verblijven, dat betrokkene op jonge leeftijd aankwam in België, en dat hij hier school heeft gelopen, kan niet worden weerhouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM. En dit aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is. Het wordt niet betwist dat een verwijdering een grote impact zal hebben op betrokkenes privé- en gezinsleven. Maar betrokkene maakte zich schuldig aan hoogst laakbare feiten.

Daarom primeert het superieure belang van de staat op dat van betrokkene en zijn familiale belangen. Door een repatriëring zal betrokkene gescheiden worden van in België verblijvend familie en gezin. Betrokkene toont niet aan dat hij enkel in België een gezinsleven kan hebben en dat het niet mogelijk zou zijn om een gezinsleven te ontwikkelen in zijn land van herkomst. Het louter feit dat mevrouw [A.] en haar dochter niet kan gedwongen worden het Belgisch grondgebied te verlaten maakt niet dat zij betrokkene niet vrijwillig zou kunnen volgen naar zijn herkomst land. Zowel betrokkene als mevrouw [A.] wisten dat het gezinsleven in België van af het begin precair was, gelet op de illegale verblijfssituatie van betrokkene in België. Betrokkenes familie en gezin kunnen betrokkene regelmatig komen bezoeken in Servië en vanuit België contact houden met moderne communicatiemiddelen. Een repatriëring naar Servië vormt dan ook geen onoverkomelijke hinderpaal voor het privéleven van betrokkene'.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- ☐ artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken
- ☐ artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde

Er bestaat een risico op onderduiken

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 2003 in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn/verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terughrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene maakte gebruik van een alias: [M.E.]

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Bovendien werd betrokkene meermaals gearresteerd wegens drugs, bedreigingen, opzettelijke vernielingen, opzettelijke slagen en verwondingen, aanmatiging, diefstal, afzetterij, afpersing

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 21.05.2019 en dat meermaals werd herbevestigd op 31.05.2019 en op 08.06.2019. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Meerdere processen-verbaal werd opgemaakt te zijnen laste:

PV ME.11.L1.012064/2014 van PZ Mechelen wegens zware diefstal

PV ME.12.L1.020168/2014 van PZ Mechelen wegens gewone diefstal

PV ME.11.L8.008511/2015 van PZ MEWI wegens zware diefstal

PV ME.50.L4.002881/2015 van PZ BODUKAP wegens opzettelijke vernielingen

PV ME.17.L4.002253/2015 van PZ BODUKAP wegens zware diefstal

PV ME.18.L8.001163/2016 van PZ MEWI wegens gewone diefstal

PV ME.10.L8.023593/2016 van PZ MEWI wegens vereniging van misdadigers

PV ME.60.L8.029938/2016 van PZ MEWI wegens drugs/bezit

PV ME.60.L8.001978/2017 van PZ MEWI wegens drugs/bezit

PV ME.50.L8.030092/2016 van PZ MEWI wegens opzettelijke vernielingen

PV ME.11.L8.019958/2017 van PZ MEWI wegens afpersing

PV ME.43.L8.020627/2017 van PZ MEWI wegens opzettelijke slagen en/of verwondingen

PV ME.11.L5.008295/2017 van PZ Lier wegens afpersing

PV LE.45.LC.032194/2017 van PZ Leuven wegens bedreiging met bevel of voorwaarde

PV ME.26.L4.008178/2017 van PZ BODUKAP wegens afzetterij

PV ME.11.L8.027701/2018 van PZ MEWI wegens zware diefstal

PV ME.18.L8021236/2018 VAN PZ MEWI wegens gewone diefstal

PV ME.45.L8.024723/2018 van PZ MEWI wegens bedreiging met bevel of voorwaarde

PV LE.60.LC.027448/2018 van PZ Leuven wegens drugs/verkoopen

PV LE.45.LC.027455/2018 van PZ Leuven wegens bedreiging met een aanslag

PV ME.60.L8.006132/2019 van PZ MEWI wegens drugs/bezit

PV ME.22.L8.006128/2019 van PZ MEWI wegens aanmatiging – anderen

PV DE.43.L4.008856/2019 van PZ Sint Niklaas wegens opzettelijke slagen en/of verwondingen

PV DE.92.L4.008857/2019 van PZ Sint Niklaas wegens opzettelijke vernielingen

PV DE.60.L4.008861/2019 van PZ Sint Niklaas wegens drugs/bezit

PV DE.45.L4.008869/2019 van PZ Sint Niklaas wegens bedreiging met bevel of voorwaarde

PV DE.45.L4.008875/2019 van PZ Sint Niklaas wegens bedreiging met bevel of voorwaarde

PV DE.45.L4.008917/2019 van PZ Sint Niklaas wegens bedreiging met bevel of voorwaarde

Gezien de ernst ,de maatschappelijke impact van deze feiten en gelet op de herhaling en de recentheid van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 2003 in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn/verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terughrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene maakte gebruik van een alias: [M.E.]

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Bovendien werd betrokkene meermaals gearresteerd wegens drugs, bedreigingen, opzettelijke vernielingen, opzettelijke slagen en verwondingen, aanmatiging, diefstal, afzetterij, afpersing

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 21.05.2019 en dat meermaals werd herbevestigd op 31.05.2019 en op 08.06.2019. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Meerdere processen-verbaal werd opgemaakt te zijnen laste:

PV ME.11.L1.012064/2014 van PZ Mechelen wegens zware diefstal

PV ME.12.L1.020168/2014 van PZ Mechelen wegens gewone diefstal

PV ME.11.L8.008511/2015 van PZ MEWI wegens zware diefstal

PV ME.50.L4.002881/2015 van PZ BODUKAP wegens opzettelijke vernielingen

PV ME.17.L4.002253/2015 van PZ BODUKAP wegens zware diefstal

PV ME.18.L8.001163/2016 van PZ MEWI wegens gewone diefstal

PV ME.10.L8.023593/2016 van PZ MEWI wegens vereniging van misdadigers

PV ME.60.L8.029938/2016 van PZ MEWI wegens drugs/bezit

PV ME.60.L8.001978/2017 van PZ MEWI wegens drugs/bezit

PV ME.50.L8.030092/2016 van PZ MEWI wegens opzettelijke vernielingen

PV ME.11.L8.019958/2017 van PZ MEWI wegens afpersing

PV ME.43.L8.020627/2017 van PZ MEWI wegens opzettelijke slagen en/of verwondingen

PV ME.11.L5.008295/2017 van PZ Lier wegens afpersing

PV LE.45.LC.032194/2017 van PZ Leuven wegens bedreiging met bevel of voorwaarde

PV ME.26.L4.008178/2017 van PZ BODUKAP wegens afzetterij

PV ME.11.L8.027701/2018 van PZ MEWI wegens zware diefstal

PV ME.18.L8021236/2018 VAN PZ MEWI wegens gewone diefstal

PV ME.45.L8.024723/2018 van PZ MEWI wegens bedreiging met bevel of voorwaarde

PV LE.60.LC.027448/2018 van PZ Leuven wegens drugs/verkoop

PV LE.45.LC.027455/2018 van PZ Leuven wegens bedreiging met een aanslag

PV ME.60.L8.006132/2019 van PZ MEWI wegens drugs/bezit

PV ME.22.L8.006128/2019 van PZ MEWI wegens aanmatiging – anderen

PV DE.43.L4.008856/2019 van PZ Sint Niklaas wegens opzettelijke slagen en/of verwondingen

PV DE.92.L4.008857/2019 van PZ Sint Niklaas wegens opzettelijke vernielingen

PV DE.60.L4.008861/2019 van PZ Sint Niklaas wegens drugs/bezit

PV DE.45.L4.008869/2019 van PZ Sint Niklaas wegens bedreiging met bevel of voorwaarde

PV DE.45.L4.008875/2019 van PZ Sint Niklaas wegens bedreiging met bevel of voorwaarde

PV DE.45.L4.008917/2019 van PZ Sint Niklaas wegens bedreiging met bevel of voorwaarde

Gezien de ernst, de maatschappelijke impact van deze feiten en gelet op de herhaling en de recentheid van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart dat hij niet kan terug gaan omdat hij geen pas heeft en ook omdat hij niet wil terug gaan. We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoon. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in land waarnaar hij teruggeleid wordt een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene verklaart niet ziek te zijn.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 2003 in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn/verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

2° Betrokkene heeft in het kader van een procedure voor internationale bescherming, verblijf, verwijdering of terugdrijving valse of misleidende informatie gebruikt of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt.

Betrokkene maakte gebruik van een alias: [M.E.]

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Bovendien werd betrokkene meermaals gearresteerd wegens drugs, bedreigingen, opzettelijke vernielingen, opzettelijke slagen en verwondingen, aanmatiging, diefstal, afzetterij, afpersing

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 21.05.2019 en dat meermaals werd herbevestigd op 31.05.2019 en op 08.06.2019. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig reisdocument op moment van zijn arrestatie is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden."

2. Over de vordering tot schorsing

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.2.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig het voormelde artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder "middel" wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Wanneer op basis van de uiteenzetting van de middelen, het voor ieder weldenkend mens zonder meer duidelijk is, dat de verzoekende partij een schending van een dergelijke bepaling van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 15 mei 1955 (hierna: EVRM) heeft willen aanvoeren, mag het niet nauwkeurig of verkeerd vermelden door de verzoekende partij van de door haar geschonden geachte verdragsbepaling geen drempel zijn voor de Raad om niet over te gaan tot een beoordeling van de verdedigbare grief.

Ten einde in overeenstemming te zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM, is de Raad in het raam van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid gehouden tot een onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief op grond waarvan redenen bestaan om te geloven in een risico van behandeling die ingaat tegen een van de rechten gewaarborgd door het EVRM, zonder dat dit evenwel tot een positief resultaat moet leiden. De draagwijdte van de verplichting dat artikel 13 van het EVRM op de Staat doet wegen, varieert volgens de aard van de grief van de verzoekende partij (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 289 en 293; EHRM 5 februari 2002, Čonka/ België, § 75).

De verzoekende partij moet in het verzoekschrift een verdedigbare grief aanvoeren, hetgeen inhoudt dat zij op aannemelijke wijze kan aanvoeren dat zij geschaad is in één van haar rechten gewaarborgd door het EVRM (vaste rechtspraak EHRM: zie bv. EHRM 25 maart 1983, Silver en cons./Verenigd Koninkrijk, § 113).

Het onderzoek van het ernstig karakter van een middel kenmerkt zich in schorsingszaken door het *prima facie* karakter ervan. Dit *prima facie* onderzoek van de door de verzoekende partij aangevoerde verdedigbare grief afgeleid uit de schending van een recht gewaarborgd in het EVRM, moet, zoals gesteld, verzoekenbaar zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM en inzonderheid met de vereiste tot onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief. Dit houdt in dat, indien de Raad bij dit onderzoek op het eerste gezicht vaststelt dat er redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat deze grief ernstig is of dat er minstens twijfels zijn over het ernstig karakter ervan, hij in deze stand van het geding het aangevoerde middel als ernstig beschouwt. Immers, de schade die de Raad toebrengt door in de fase van het kort geding een middel niet ernstig te bevinden dat achteraf, in de definitieve fase van het proces toch gegrond blijkt te zijn, is groter dan de schade die hij berokkent in het tegenovergestelde geval. In het eerste geval kan het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich voltrokken hebben, in het tweede geval zal ten hoogste voor een beperkte periode de bestreden beslissing zonder reden geschorst zijn.

De Raad doet overeenkomstig artikel 39/82, § 4, vierde lid, van de vreemdelingenwet een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek van alle bewijsstukken die hem worden voorgelegd, en inzonderheid die welke van dien aard zijn dat daaruit blijkt dat er redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de bestreden beslissing de verzoeker zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het EVRM.

2.2.2. De toepassing van deze voorwaarde

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, van artikel 8 EVRM en van het fair balance beginsel.

Hij betoogt dat de werkelijke feitelijke en juridische gegevens ontbreken die aan de oorsprong liggen van de bestreden beslissing, die geen correcte reden bevat waarom er geen vrijwillige vertrektermijn werd toegekend. Hij stelt een vriendin en kind in België te hebben. Hij zou zich ook niet hebben uitgegeven met een andere identiteit. Er zou onvoldoende onderzoek gevoerd zijn naar zijn gezinssituatie. Hij betwist een gevaar voor de openbare orde of nationale veiligheid te zijn. Hij betwist dat hij de Servische nationaliteit heeft.

Artikel 74/14 van de Vreemdelingenwet bepaalt er kan worden afgeweken van de termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten, indien de onderdaan van een derde land een bedreiging is voor de openbare orde of de nationale veiligheid. De Vreemdelingenwet stelt wel degelijk “openbare orde of de nationale veiligheid”.

In zijn kritiek op de motivering over het risico op onderduiken gaat verzoeker eraan voorbij dat deze onder andere ook gebaseerd is op het feit dat hij “duidelijk heeft gemaakt dat hij zich niet aan een verwijderingsmaatregel wilt houden”. Er kan alleen maar vastgesteld worden dat verzoeker niet betwist dat hij reeds meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten heeft gekregen en die hij niet heeft uitgevoerd. De kritiek van verzoeker aangaande de motivering over het risico op onderduiken, is dan ook gebaseerd op overtollige motieven. Die kritiek kan er niet toe leiden dat het kennelijk onredelijk zou zijn om te besluiten dat er in hoofde van verzoeker een risico op onderduiken bestaat.

Wat de aangehaalde schending van artikel 8 EVRM betreft, dient vooreerst te worden gesleld in de bestreden beslissing niet wordt ontkend dat verzoeker een gezinsleven heeft in België: het motief luidt:

“Uit het administratief dossier blijkt dat hij een vriendin ([A.L.]) en een kind ([A.N.]) heeft met wie hij samenwoont. Zij hebben recht op verblijf in België. Het feit dat het gezin van betrokkene in België verblijft, geeft hem niet automatisch recht op verblijf. Het geeft hem ook niet het recht om de geldende verblijfswetgeving naast zich neer te leggen. Betrokkene dient zich in regel te stellen door de wettelijke bepaalde procedure te volgen. In zijn arrest dd. 27.05.2009 stelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het volgende: “De Raad wijst er verder op dat artikel 8 van het EVRM niet als een vrijgeleide kan beschouwd worden dat verzoeker zou toelaten de bepalingen van de Vreemdelingenwet naast zich neer te leggen. Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad van State dient bovendien te worden benadrukt dat een tijdelijke scheiding om zich in regel te stellen met de immigratiewetgeving niet kan worden beschouwd als een schending van artikel 8 van het EVRM. (Rvs 22 februari 1993, nr42.039, Rvs 20 juli 1994, nr 48.653, Rvs 13 december 2005, nr 152.639)”.

Uit de loutere omstandigheid dat verzoeker bijna heel zijn leven in precair en illegaal verblijf een privéleven heeft opgebouwd in België, geeft geen gerechtigde verwachting op een toelating tot verblijf en bescherming tegen verwijdering onder artikel 8 EVRM (zie in deze zin EHRM 5 september 2000, nr. 44328/98, Solomon v. Nederland, EHRM 31 juli 2008 nr.265/07, Darren Omoregie v, Noorwegen; EHRM 26 april 2007, nr. 16351/03, Konstatinov v. Nederland en EHRM 8 april 2008, nr. 21878/06, Nyanzi v. Verenigd Koninkrijk, par. 77). Uit het administratief dossier blijkt bovendien dat verzoeker geen enkele poging ondernomen heeft om zijn verblijfssituatie te regulariseren. Bovendien maakt verzoeker zich tijdens zijn illegaal verblijf schuldig aan veelvuldige inbreuken op de openbare orde. Het feit dat verzoker familieleden heeft (partner, dochter, vader, neven) die in België verblijven, dat hij op jonge leeftijd aankwam in België, en dat hij hier school heeft gelopen, kan niet worden aanvaard in het kader van de bepalingen van artikel 8, §1 van het EVRM. En dit aangezien verzoker inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8, §2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van artikel 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is. Het wordt niet betwist dat een verwijdering een grote impact zal hebben op verzoekers privé- en gezinsleven. Uit de bestreden beslissing blijkt dat tegen verzoeker sinds zijn veertiende levensjaar op zijn minst 28 processen-verbaal zijn opgesteld, waaronder: gewone en zware diefstal, opzettelijke vernielingen, vereniging van misdadigers, drugs/bezit en drugs/verkoop, afpersing, bedreiging, afzetterij, bedreiging met een aanslag en opzettelijke slagen en/of verwondingen. Verzoeker betwist deze vaststellingen niet. Verzoeker betwist ook niet dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan een hele waslijst aan ernstige feiten en dat hij door zijn gedrag geacht worden een gevaar te vormen voor de openbare orde. Het is niet kennelijk onredelijk of disproportioneel van de verwerende partij om te besluiten dat het superieure belang van de staat primeert op dat van verzoeker en zijn familiale belangen. Daarnaast wordt niet kennelijk onredelijk geoordeeld dat verzoeker niet aantoonde dat hij enkel in België een gezinsleven kan hebben en dat het niet mogelijk zou zijn om een gezinsleven te ontwikkelen in zijn land van herkomst. Het louter feit dat mevrouw A. en haar dochter niet kan gedwongen worden het Belgisch grondgebied te verlaten maakt niet dat zij verzoeker niet vrijwillig zouden kunnen volgen naar zijn land van herkomst. Zowel verzoeker als mevrouw A. wisten dat het gezinsleven in België van af het begin precair was, gelet op de illegale verblijfssituatie van verzoeker in België. Verzoekers' familie en gezin kunnen hem regelmatig gaan bezoeken in Servië en vanuit België contact houden met moderne communicatiemiddelen. Een repatriëring naar Servië vormt geen onoverkomelijke hinderpaal voor het gezins- en privéleven van verzoeker.

Een schending van artikel 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Verzoeker betoogt staatloos te zijn. De Raad stelt vast dat hij bij alle intercepties door de politie als nationaliteit de Servische heeft opgegeven. Waar hij thans stelt niet erkend te zijn door de Servische overheid waardoor hij nooit die nationaliteit heeft kunnen verkrijgen, toont hij dit niet aan met een begin van bewijs. Bovendien verklaart verzoeker op 10 oktober 2019 *"ik ben Serviër, maar ben niet in Servië geboren"*. Verzoeker toont niet aan dat hij geen Serviër is noch dat hij staatloos is.

De door verzoeker aangehaalde bepalingen en beginselen worden niet geschonden.

Het enig middel is niet ernstig.

3. Dienvolgens is niet voldaan aan één van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet en artikel 43, § 1 van het PR RvV. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien oktober tweeduizend negentien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. KEGELS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. KEGELS

M. MILOJKOWIC